

RIKSDAGENS SVAR 63/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring av vissa skattelagar

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till ändring av vissa skattelagar (RP 57/2004 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 4/2004 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen utreder grunderna för räntor i samband med skatteuppbörd för att säkerställa en så rättvis och neutral nivå som möjligt.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 42 § 2 och 3 mom., 47 § 4 mom., 74 § 1 mom. 2 punkten och 112 § 1 mom.,
av dem 42 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 475/1998, samt
fogas till 54 § ett nytt 2 mom., till 69 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1086/2000 och 1065/2003, ett nytt 4 mom. samt till lagen en ny 112 a § som följer:

42 §

Kapitalinkomstandelen av dividender från andra bolag än börsbolag

— — — — —
Har en delägare som enligt 1 d § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961) inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget använt en bostad som hör till bolagets tillgångar såsom bostad för sig eller sin familj under skatteåret, skall värdet av bostaden dras av från värdet av

hans aktier när kapitalinkomstandelen av dividend från bolaget bestäms.

Har i ett aktiebolag som bedriver näringsverksamhet en delägare som enligt 1 d § i lagen om pension för arbetstagare inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget räntebelagd skuld för förvärv av aktier i bolaget, dras skulden av från värdet av hans aktier när kapitalinkomstandelen av dividender från bolaget bestäms.

— — — — —

47 §

Särskilda stadganden om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

— — — — —
Till värdeandelssystemet hänförliga andelar av viss egendom, fondandelar i placeringsfonder och andelar i fondföretag anses ha överlåtits i den ordning i vilken de har förvärvats, om inte den skattskyldige visar något annat.

54 §

Utgifter för inkomstens förvärvande

— — — — —
En skattskyldig kan också dra av de utgifter som han har haft för förvaltning och förvaring av värdepapper, värdeandelar och annan med dessa jämförbar egendom, till den del utgifterna under skatteåret överstiger självriskandelen om 50 euro. Självriskandelen anses täcka utgifterna för förvaltning och förvaring av egendom också till den del egendomen eller avkastningen inte är skattepliktig.

69 §

Sedvanlig personalförmån

— — — — —
Skattepliktig inkomst uppkommer inte heller av privat bruk av telekommunikationsförbindelser som ordnats för arbetstagarens yrkesmässiga bruk.

74 §

Sjöarbetsinkomst

Med sjöarbetsinkomst avses löneinkomst i pengar eller pengars värde för arbete som ombord på ett fartyg med en bruttodräktighet om minst 100 registerton i samband med fartygets trafik utförs i anställning hos en redare eller någon annan därmed jämförbar, av Skattestyrel-

sen bestämd arbetsgivare som sköter fartygets trafik, under förutsättning att

— — — — —
2) fartyget tillhör Sjöfartsverket, Rederiverket eller en annan redare och används på havsområden i uppdrag som beställts av en myndighet,

112 §

Periodisering av pensionsinkomst

Om en pensionsinkomst om minst 500 euro som baserar sig på lagstadgat pensionsskydd och som erhållits under skatteåret, i fråga om minst tre månader hänför sig till tiden före skatteåret, skall pensionsinkomsten på den skattskyldiges yrkande periodiseras som inkomst för det år till vilket pensionen hänför sig. Om en pensionsinkomst av nämnda slag som erhållits i ett för allt hänför sig till flera år än skatteåret och de två föregående åren, skall den periodiseras som tre lika stora poster för skatteåret och de två föregående åren. Den skatt som på detta sätt har beräknats på hela pensionsinkomsten skall debiteras som skatt för det år då inkomsten förvärvades.

112 a §

Rättelse av vissa återkrävda förmåner

Om en skattskyldig återbetalar pension, studiepenning eller annan skattepliktig, lagstadgad förmån som han erhållit utan grund under ett tidigare år, så sent att betalningen inte kan beaktas i utbetalarens årsanmälan, dras det återbetalda beloppet av i form av skatterättelse för återbetalningsåret på samma sätt som avdragen från nettoförvärvsinkomsten i stats- och kommunalbeskattningen. Avdraget görs efter övriga avdrag, men före grundavdraget.

På det sätt som avses i 1 mom. skall förfaras också då utbetalaren av pension, studiepenning eller annan skattepliktig, lagstadgad förmån av den skattskyldige återkräver en sådan betalning av samma eller en annan förmån som utbetala-

ren ett tidigare år utan grund erlagt till den skattskyldige.

Om en utbetalare av pension, studiepenning eller annan lagstadgad förmån av pensionen eller utbetalningarna betalar ut ett sådant belopp till en utbetalare av tidigare pensioner eller skattepliktiga förmåner som denna redan har betalat till den skattskyldige för samma tid, räknas beloppet inte som skattepliktig inkomst det år då det betalas till den tidigare utbetalaren av förmå-

nen. Den tidigare betalningen är skattepliktig inkomst det år då betalningen erhöles.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagens 47 § 4 mom., 69 § 4 mom. och 74 § 1 mom. 2 punkt tillämpas första gången vid beskattningen för 2004.

Lagens 54 § 2 mom. och 112 § tillämpas första gången vid beskattningen för år 2005.

Lagens 112 a § tillämpas på förmåner som betalats tillbaka eller återkrävs den 1 januari 2005 eller därefter.

Lag

om ändring av 10 § i förmögenhetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992 (1537/1992) 10 § 1 punkten som följer:

10 §

Skattefria tillgångar

Skattepliktiga tillgångar är inte

1) bohag och annat lösöre som är avsett enbart för den skattskyldiges och hans familjs personliga bruk, inberäknat sedvanliga fordon som används av den skattskyldige själv eller hans familj, sedvanliga andelar i konsumtionsandelslag som idkar försäljning av sedvanliga konsumtionsvaror eller konsumtionstjänster på det sätt

som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. i lagen om andelslag (1488/2001) samt sedvanliga andelar i andelsbanker; smycken samt konst- och värdeföremål vilkas värde överstiger det sedvanliga är likväl skattepliktiga tillgångar,

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 2004.

Lag

om upphävande av 8 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) 8 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1120/1996.

2 §
Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas första gången på de uppgifter som lämnas för 2004.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 33 § samt
ändras 2 § 1 mom., 34 §, 36 § 2 mom., 44 § 4 mom. och 56 §,
av dessa 44 § 4 mom. sådant det lyder i lag 905/2001 och 56 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

2 §
Verkställande av förskottsuppbörd

Förskottsuppbörden verkställs i form av förskottsinnehållning. Om så föreskrivs i denna lag eller om Skattestyrelsen så bestämmer med stöd av denna lag, verkställs förskottsuppbörden i form av förskottsbetalning. Skattestyrelsen kan bestämma att inkomster om totalt högst 7 000 euro på vilka skall verkställas förskottsbe-

talning kan beaktas vid beräkningen av grunderna för förskottsinnehållningen.
— — — — —

34 §
Arbetsgivare som betalar lön tillfälligt

Genom förordning av statsrådet bestäms om vem som betraktas som en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt.

36 §

Lönebokföring och anteckningsskyldighet

Den bokföringsskyldige skall förvara sin lönebokföring som gäller betalningar enligt denna lag i tio år efter räkenskapsperiodens utgång, med iakttagande i övrigt av vad som i bokföringslagen (1336/1997) bestäms om arkivering av bokföringsmaterial. Anteckningarna och verifieringarna skall förvaras sex år från utgången av det år då betalningen har gjorts.

44 §

Skatteförhöjning

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan skatteverket bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro skall betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller övervakningsdeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteverket kan bestämma att skatteförhöjning skall betalas på grund av grov försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN även när det har verkställt debitering genom uppskattning och på grundval av

en utredning som senare tillställts det har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs.

56 §

Skattelättnad

Skatteverket får av särskilda skäl på ansökan bevilja befrielse

1) från ett icke-innehållet belopp som en betalare har ålagts att erlagga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta samt

2) från förseningsränta på debiterat förskott och uppskovsränta på förskott.

Skatteverket får bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av ett skatteverk.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagen tillämpas första gången på förskottsuppbörden för 2004 och på de uppgifter som lämnas för nämnda år. Lagens 2 § tillämpas dock första gången på förskottsuppbörden för 2005 och lagens 44 § 4 mom. tillämpas på försummer av de anmälningar som görs för 2005.

Lagens 56 § tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 15, 17, 22 och 23 §, 32 § 1 mom., 34 § 1 mom. samt 88 § 1, 3 och 4 mom.,

av dem 15 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1387/1997 och 981/1999, 17 § sådan den lyder i lag 1165/2002, 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 505/1998, 32 § 1 mom. och 88 § 4 mom. sådana de lyder i lag 907/2001 och 34 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1122/1996, samt

fogas till 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1122/1996 samt i lagarna 1127/1996 och 1172/1998, nya 8 och 9 mom., varvid det nuvarande 8 mom. blir 10 mom., samt till lagen nya 22 a och 23 a § som följer:

15 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter

Var och en skall tillställa skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om förmåner med penningvärde som han betalt eller förmedlat och om rättelser av dem samt om mottagarna av förmånerna och grunderna för dem. Förmån med penningvärde är bland annat lön, naturaförmån och arvode samt ersättning som betalas för arbete, syssla eller tjänst samt pris, understöd, stipendium, hederspris, studiestöd, kostnadsersättning, pension, social förmån, dividend, delägarlån, avkastning på fondandel, ränta, hyra och försäkring ersättning samt ersättning för upphovsrätt, patenträtt, gruvrätt eller annan liknande rätt. Uppgifterna skall tillställas skatteförvaltningen också i det fall att förmånen betalats utan att förskotts innehållning verkställts eller förmånen betalats eller förmedlats till begränsat skattskyldig eller inkomsten är skattefri för mottagaren.

Virkesköpare skall i fråga om leverans- och rotförsäljning för beskattningen tillställa skatteförvaltningen uppgifter om virkessäljarna och försäljningarna.

Virkesköparna eller dessas organisationer skall tillställa skogsforskningsinstitutet de uppgifter som behövs för beräkning av skattekubikmeterns värde i pengar. Skogsforskningsinstitutet har rätt att granska det material som de an-

mälningsskyldiga innehar, för kontroll av att uppgifterna är riktiga.

Värdepappersförmedlare som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989), försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), representationer och generalagenter som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) samt försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om gjorda eller förmedlade värdepappersköp, om handelsparterna samt om de betalda köpesummorna, samt om teckning och inlösen av andelar i fondföretag som de gjort eller förmedlat till den del uppgifterna inte har lämnats med stöd av 17 § 1 mom.

En i 4 mom. avsedd uppgiftsskyldig skall också tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om standardiserade options- och terminsavtal enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988), om sådana derivatavtal enligt 10 kap. 1 a § i värdepappersmarknadslagen som skall jämföras med standardiserade optioner eller terminer samt om övriga derivatavtal enligt 10 kap. 1 b § i värdepappersmarknadslagen och om avtalsparterna.

En clearingorganisation som avses i värdepappersmarknadslagen och ett optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer skall tillställa skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om avtal som gäller återköp eller lån av

värdepapper i eget kapital och som organisationen eller företaget har clearat, dividendersättningar som avses i 31 § 5 mom. i inkomstskattelagen och som betalas med stöd av dylika avtal samt om utbetalare och mottagare av sådana dividendersättningar. Uppgifter som avses i detta moment skall också en värdepappersförmedlare lämna angående återköps- och låneavtal som han har ingått för sina kunders räkning.

Föreståndare för renbeteslag skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om de renar som renägarna äger.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

16 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

— — — — —
Ett aktiebolag skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om sådan återbetalning av delägarlån som avses i 54 c § i inkomstskattelagen.

Värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996), filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investerings-tjänster i Finland (580/1996), värdepapperscentralen samt kontoförande institut och deras underinstitut vilka avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991), kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993), filialer och representationer som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) samt filialer till och representationer för utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

— — — — —

17 §

Utomstående allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Fondbolag och filialer till eller representationer för utländska fondbolag skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen behövliga uppgifter om fondandelar i placeringsfonder och andelar i fondföretag som skattskyldiga äger och om fondandelar i placeringsfonder och andelar i fondföretag som inlösts hos skattskyldiga. Dessutom skall behövliga uppgifter lämnas om anskaffningspriset och anskaffningstidpunkten i fråga om inlösta fondandelar och andelar i fondföretag samt om de kostnader som har tagits ut i samband med teckning och inlösen till den del den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

Värdepapperscentralen skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen nödvändiga uppgifter om de värdeandelar som hör till värdeandelssystemet, vem som äger dem enligt uppgifterna i värdeandelsregistret och vem som får avkastningen. Ett börsbolag vars aktier inte hör till värdeandelssystemet skall lämna skatteförvaltningen motsvarande uppgifter ur aktieboken. Har den som sköter förvaltarregistreringen i värdeandelsregistret antecknats som ägare av en värdeandel föreligger ingen skyldighet att lämna uppgifter.

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag, bostadsandelslag och andra samfund vars aktier eller andelar berättigar till innehav av en viss lägenhet i en byggnad som ägs av samfundet, skall för delägarnas eller medlemmarnas beskattning tillställa skatteförvaltningen uppgifter om lägenheterna och dessas användning samt om de ersättningar som delägarna eller medlemmarna betalar till bolaget.

Telefonsamfund och samfund som är huvudägare i ett telefonsamfund skall för beskattningen tillställa skatteförvaltningen nödvändiga uppgifter om sådana aktier, andelsbevis eller medlemsböcker som telefonsamfundens delägare eller medlemmar äger vid utgången av kalenderåret, om delägarskap eller medlemskap och kundstatus i samfundet har separerats från varandra. Ett telefonsamfund är dock inte skyldigt

att lämna uppgifter till den del telefonsamfundets aktier har överförs till värdeandelssystemet.

En finländsk arbetsgivare som sänder en arbetstagare utomlands samt pensionsanstalten skall tillställa skatteförvaltningen nödvändiga uppgifter för fastställande av den försäkrades sjukförsäkringspremie. Arbetsgivaren är uppgiftsskyldig också i det fall att lönen betalas av ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag som hör till samma ekonomiska helhet som arbetsgivaren eller av ett sådant utländskt företag där den finländska arbetsgivaren har bestämmanderätt.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

22 §

Särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter

Den som enligt detta kapitel är skyldig att lämna uppgifter skall specificera den som uppgifterna gäller med namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer eller, om sådana uppgifter saknas, med andra identifieringsuppgifter eller annan kontaktinformation som den uppgiftsskyldige besitter.

De uppgifter som avses i detta kapitel skall lämnas till skatteförvaltningen utan hinder av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter.

Skattestyrelsen kan förordna att den uppgiftsskyldige skall lämna de uppgifter som avses i detta kapitel med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod. En fysisk person eller ett dödsbo kan inte förpliktas att lämna uppgifter med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod. Uppgifterna kan lämnas med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod då skyddet av uppgifterna har utretts på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen (523/1999).

22 a §

Försummelseavgift

Den uppgiftsskyldige kan åläggas att i försummelseavgift betala högst 2 000 euro, om

1) det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en deklaration, en annan uppgift eller en handling som lämnas för fullgörande av uppgiftsskyldigheten, och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet,

2) den uppgiftsskyldige utan giltig orsak har lämnat en deklaration, uppgift eller handling för sent, eller

3) den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på annat sätt än vad som bestämts av Skattestyrelsen och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa saken.

Om en deklaration, en annan uppgift eller en handling som bestämts för fullgörande av uppgiftsskyldigheten innehåller väsentliga brister eller fel eller om den uppgiftsskyldige lämnat in dem först efter en bevisligen sänd uppmaning, kan den uppgiftsskyldige åläggas att i försummelseavgift betala högst 5 000 euro.

Om den uppgiftsskyldige för fullgörande av uppgiftsskyldigheten uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har lämnat en väsentligen oriktig deklaration, annan uppgift eller handling eller inte alls lämnat in någon deklaration, kan den uppgiftsskyldige åläggas att i försummelseavgift betala högst 15 000 euro.

Vid fastställandet av försummelseavgiften skall också beaktas hur mycket uppgifter den uppgiftsskyldige skall lämna. Försummelseavgiften fastställs i hela hundra euro.

Fysiska personer och dödsbon åläggs inte att betala försummelseavgift, om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk.

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 §

1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsrätten för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga. Rätten på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.

23 §

Granskningsrätt

Skattestyrelsen och skatteverket har rätt att granska alla sådana handlingar som ovan i detta kapitel nämnda uppgifter kan hämtas ur.

23 a §

Sökande av ändring

Den uppgiftsskyldige får, på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), genom besvär söka ändring i sådana beslut av Skattestyrelsen eller skatteverket som gäller skyldighet att lämna i detta kapitel avsedda uppgifter.

I ett beslut av Skattestyrelsen eller skatteverket som gäller försummelseavgift får den uppgiftsskyldige söka ändring genom skriftligt rättelseyrkande hos den myndighet som fattat beslutet. Rättelseyrkandet skall göras inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om försummelseavgift har fattats. Rättelseyrkande får dock alltid framställas inom 60 dagar från det att den uppgiftsskyldige har fått del av beslutet.

I ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande får den uppgiftsskyldige söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den uppgiftsskyldiges hemkommun hör. Besvären skall anföras inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om försummelseavgift har fattats. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet om rättelseyrkandet.

Ett beslut som avses i 1—3 mom. kan delges utan mottagningsbevis, varvid delfäendet av be-

slutet anses ha skett den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas.

Den uppgiftsskyldige får söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, skall på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensrätten för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta på återbäring är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

32 §

Skatteförhöjning

Om det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en skattedeklaration, i en annan deklaration som den skattskyldige skall ge för uppfyllande av deklarationsskyldigheten eller i en annan uppgift eller handling som den skattskyldige har lämnat in och om den skattskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att hjälpa bristfälligheten eller felet eller om han utan giltig orsak har lämnat in en deklaration, uppgift eller handling för sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning om högst 150 euro.

34 §

Förskott som räknas till godo vid beskattningen

Förskottsinnehållning som deklarerats i en årsanmälan, förskott som har påförts och influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, komplettering av förskott samt förskott som från en annan stat har överförts till Finland, skall användas till betalning av skatteårets skatter. Förskott som har överförts till en annan stat används inte till betalning av skatter.

88 §

Skattelättnad

Skatteverket kan på ansökan bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

Om befrielse har beviljats från skatt som nämns i 1 mom., gäller befrielsebeslutet även skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvarskat-
teränta. Skatteverket kan särskilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de

har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetagare än staten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 2004. Lagens 32 § 1 mom. tillämpas dock första gången vid beskattningen för år 2005. Bestämmelserna om utomståendes uppgiftsskyldighet tillämpas första gången på de uppgifter som lämnas för 2004. Lagens 16 § 9 mom. och 22 a § tillämpas dock första gången på de uppgifter som lämnas för 2005. Lagens 88 § tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om upphävande av 11 § i lagen om gottgörelse för bolagsskatt

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 11 § i lagen av den 29 december 1988 om gottgörelse för bolagsskatt (1232/1988).

2 §

Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas första gången på de uppgifter som lämnas för 2004.

Lag

om ändring av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 13 augusti 1976 om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) 4 § 1 mom., det inledande stycket i 7 § 1 mom. samt 8 § 1 mom.,

sådana de lyder, 4 § 1 mom. och det inledande stycket i 7 § 1 mom. i lag 623/1994 och 8 § 1 mom. i lag 1575/1995, som följer:

4 §

Ett av Skattestyrelsen förordnat skatteverk beviljar lagenliga skattelättnader för viss tid, dock högst fem skatteår i sänder. Innan skattelättnad beviljas ett nytt sökande samfund eller ett samfund, i vars situation det har skett en väsentlig förändring, skall skatteverket inhämta utlåtande av de allmännyttiga samfundens skattefrihetsnämnd.

— — — — —

7 §

Skatteverket skall, räknat från en tidpunkt som det bestämmer, helt eller delvis återta skattelättnad som beviljats samfund

— — — — —

8 §

Skattelättnad som beviljats med stöd av denna lag befriar inte ett samfund från den deklarationsskyldighet som det utan denna lättnad skulle ha enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Samfundet skall dessutom i samband med skattedeklarationen tillställa skatteverket en sådan redogörelse som det skatteverk som beviljat skattelättnaden bestämmer. Ett annat skatteverk kan föreslå det skatteverk som beviljat skattelättnaden att skattelättnaden skall återtas.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen av den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) en ny 27 b § som följer:

27 b §

Skall ränta enligt lag erläggas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 200 .

Ränta på skatteåterbäring räknas enligt en årsränta om nio procent fram till utgången av månaden efter den dag då lagen träder i kraft.

Om det i lag föreskrivs att ränta på återbäringen betalas enligt bestämmelserna i 11 § i förordningen om skatteuppbörd (903/1978), skall föreliggande lag tillämpas på den ränta som betalas på återbäringen.

— — — — —

Lag

om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 39 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1379/1997, som följer:

39 §

Tullmyndigheten skall utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräknas som

en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbelopp under 17 euro. Den uppburna räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

Den ränta som betalas på skatteåterbäring räknas enligt en årsränta om nio procent fram till utgången av månaden efter den dag då lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 39 § i tullagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 39 § 2 mom. som följer:

39 §

—————
Har tull återbetalts till följd av ansökan om återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Ränta räknas från

den dag då ansökan om återbetalning av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag då beloppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetalning av tull under

17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Den ränta som betalas på återbetalning av tull räknas enligt en årsränta om nio procent fram till utgången av månaden efter den dag då lagen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 53 och 54 § i lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) det inledande stycket i 53 § 1 mom. och 53 § 2 mom. samt 54 § 1 och 2 mom., sådana de lyder, det inledande stycket i 53 § 1 mom. i lag 1561/1995, 53 § 2 mom. och 54 § 2 mom. i lag 909/2001 samt 54 § 1 mom. i lag 612/1994, som följer:

53 §

Skatteverket kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

ansökan besluta att en sådan andel av den betalda skatten som kan anses vara skälig skall återbetalas till den skattskyldige eller att det obetalda skattebeloppet skall minskas i motsvarande mån.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

54 §

Har värdet av en andel i ett bo eller av en gåva efter att skattskyldigheten började väsentligt minskat, kan skatteverket av särskilda skäl på

Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 14 § 1 och 2 mom.,
sådana de lyder, 14 § 1 mom. i lag 1569/1995 och 14 § 2 mom. i lag 611/1994, som följer:

14 §

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skatteverket kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till Folkpensionsanstalten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om ändring av 210 § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 210 § 1 och 2 mom.,
sådana de lyder, 210 § 1 mom. i lag 1767/1995 och 210 § 2 mom. i lag 613/1994, som följer:

210 §

Skatteverket eller, när en tullmyndighet har uppburit skatten, tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan nedsätta eller avlyfta sådana mervärdesskatter, skattetillägg, dröjsmålsräntor, restavgifter och förseningsräntor samt räntor med anledning av uppskov vilka har betalats eller skall betalas.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av

skatteförvaltningen eller tullförvaltningen. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om ändring av 52 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996) 52 § 1 och 2 mom. som följer:

52 §

Skattelättnad och uppskov med betalningen

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan sänka eller helt avlyfta skatt som redan har betalats eller som skall betalas, samt dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta och ränta som skall betalas med anledning av uppskov.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Lag

om ändring av 18 § i lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 18 § 1 och 2 mom., sådana de lyder, 18 § 1 mom. i lag 1568/1995 och 18 § 2 mom. i lag 617/1994, som följer:

18 §

Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .
Lagen tillämpas på ansökningar som blir anhängiga den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 1 juni 2004